

เจ้าอาวาสนิราศวัด

พุทธบริษัทที่ร่วมมือร่วมใจทำประโยชน์กันต่อไป

จากปัญหาสภาพร่างกายที่ชำรุดเสื่อมทรุดหลายอย่าง โดยเฉพาะความบกพร่องของระบบการหายใจ ประสานกับความผิดปกติของระบบเส้นเลือดที่ขึ้นไปเลี้ยงสมอง เวลานี้ อาการก็หนักลงไป เช่น ถ้าในภาคกลางวัน บังเอิญมีเหตุการณ์ที่ทำให้พูดจาตอบคำถามมาก ถึงภาคกลางคืน ตอนดึก จะไอรุนแรง หรือในสมองแห่งชาติไม่สบายอย่างหนัก จนนอนไม่ได้ สภาพอย่างนี้ ทั้งพระและโยม แม้จะได้ยิน ก็ไม่เข้ากับสัญญาที่จะจำหน่าย-นึกไปไม่ถึง (เจ้าตัวเอง ยามจะเกิดอาการ ก็คาดไม่ถึง) ท่านที่รู้เข้าใจจึงมองหาถิ่นสงบเงียบที่จะพึ่งพักอาศัย ไกลออกไปๆ ที่ทั้งวัน ไม่ต้องพบ ไม่ต้องพูดกับใคร

บัดนี้ ถึงฤดูพรรษา ที่ไต่ชุ่มฉ่ำ อากาศชื้น ผันตกชุก อาการที่ร่ามา จะยิ่งทรุดลงไป เช่น หายใจยาก ไอถี่และรุนแรงขึ้น ไอจากสภาพอากาศเป็นชั้นหนึ่ง ไอจากการพูดเข้าซ้ำหลังพูดแล้ว ๗-๘ ชั่วโมง เป็นชั้นสอง และอาการขาดเลือดในสมองอาจเต็มเข้ามาเป็นชั้นสาม

ในช่วงใกล้พรรษาปีนี้ กลับมาพักที่วัดแม้เพียงไม่กี่วัน ก็ได้เห็นชัดเจนว่า อาการทรุดลงกว่าปีก่อนมาก *หายใจไม่พอ* ทำให้มักตื่นขึ้นมาพยายามหายใจกลางดึก *เหนื่อย* เกือบตลอดเวลา แล้วก็ *หอบ* บ่อยขึ้น เช่นในเวลาพูด

ขณะที่สภาพเสื่อมทรุดมิได้รอนั้น หนังสือธรรมอันควรเขียนให้เสร็จ ก็ยังค้างอยู่มากมาย พระพรหมคุณาภรณ์จึงอยู่ที่วัดญาณเวศกวันน้อยลงๆ ปีละเพียงชั่วเวลาสั้นๆ โดยไปพักในที่เงียบๆ ห่างออกไป เพื่อเร่งกิจนั้นโดยอาศัยโรคแข่งเวลา

จึงหวังว่า ผู้ที่อยู่ คือพุทธบริษัท ทั้งคฤหัสถ์และพระสงฆ์ จะร่วมกันดำรงรักษาอาราม รวมกำลังช่วยให้วัดบำเพ็ญกิจเพื่อประโยชน์สุขแก่พหุชนได้ด้วยดีสืบไป

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต)

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓